

בס"ד יא' אדר א' ה'תשפ"ב
 הדלקת נרות - 17:04
 צאת השבת - 17:56
 רבנו תם - 18:32
שעון חורף - מהלוח המדויק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשירים ושתים - עלון מס' 1095
 @ השבת פרשת "תצוה" האחרונה של "שובבי"ם ת"ת"
 @ ביום שלישי סוף זמן "ברכת הלבנה" כל הלילה.
 @ ביום שלישי יד' אדר א' "פורים קטן" לא אומרים תחנון
 @ ביום רביעי "שושן פורים קטן" לא אומרים תחנון.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידין: "אתה בן אדם" (יחזקאל מ"ג)
 מרתק - ראו בעמוד 2
 מכל מלמדי השכלתי

פרשת תצוה

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
 להשתתף בסעודה רביעית
 בביתך"ן "אוהל-מועד" ב- 20:30

מענייני הפרשה:
 ← הוראות על הכנת השמן למאור.
 ← תפירת בגדי הקודש לאהרון ולבניו.
 ← מעשה האפוד, אבני הזכרון על כתפי אהרון.
 ← מעשה החושן ואבניו עם האורים ותומים בתוכו.
 ← מעשה המעיל.
 ← מעשה הציץ והמצנפת, הכתנת והאבנט.
 ← בגדי בני אהרון, והקדשת אהרון לימי המילואים.
 ← הוראות על קורבן התמיד.
 ← מעשה עשיית מזבח הקטורת, ותפקידו.
 @ "ואתה תצוה" (כ"ז - ב)

תצוה מלשון צו שהוא **לשון זירוז** כמו שבפרשת זו מפרש רש"י אין צו אלא לשון זירוז. שואל רבי חיים שמואלביץ: למה רק בפרשת תצוה כתוב בלשון זירוז, ובפרשת תרומה שהיא עיקר תרומת המשכן, לא כתוב לשון זירוז כלל? והתירוץ הוא: קל יותר לתת הרבה בפעם אחת, מלתת מעט אבל בתדירות של יום יום, ולכן הדלקת המנורה שהיא תדיר כל יום, צריכה זירוז.

ואתה תצוה (כ"ז - ב)
 תצוה מלשון צו שהוא לשון זירוז כמו שבפרשת זו מפרש רש"י אין צו אלא לשון זירוז. שואל רבי חיים שמואלביץ: למה רק בפרשת תצוה כתוב בלשון זירוז, ובפרשת תרומה שהיא עיקר תרומת המשכן, לא כתוב לשון זירוז כלל? והתירוץ הוא: קל יותר לתת הרבה בפעם אחת, מלתת מעט אבל בתדירות של יום יום, ולכן הדלקת המנורה שהיא תדיר כל יום, צריכה זירוז.
 @ **ופעלמוני זהב בתוכם**
 ה'בן איש חי' מבאר: שהפעמון במעיל רומז על כך, שכן כשם שפעמון הוא חפץ המקשקש וגורם לרעש, כך **מדבר לשון הרע מקשקש בקול גדול**. ועוד, הפעמון צריך להיות עשוי זהב, ותיבת 'זהב' היא הולכת ופוחתת: ז' = ז', ה' = 5 ו-ב' = 2, רומזת לנו התורה כי **אדם הלוקה בחטא לשון הרע הולך ופוחת מרגע לרגע**.
 @ **ויקחו אליך שמן זית אך כתיב למאור להעלות**
 זר המיד" (כ"ז - ב)
 הרואה שמן זית בחלום יצפה למאור תורה שנאמר "ויקחו אליך שמן זית זך" (ברכות נ"ז). ומדוע?
 אלא, זית הוא סמל להסתפקות במועט, כמו שרש"י מביא בפרשת נח. אמרה היונה: "ייהיו מזונותי מרוין כזית", לכן מי שרואה שמן זית בחלום חייו, שמקבל על עצמו חיים של צניעות, ייצפה למאור שבתורה, כי זוהי הדרך המקנה לאדם את מאור התורה.
 @ **והישב אפידתו...**
 מחשבה של מצוה, שמקשטת את האדם (אפוד = קישוט), הרי היא "כמעשהו" כאילו כבר עשה את המצוה. אך במה דברים אמורים, כאשר "ממנה יהיו", שרצה באמת לעשות את המצוה ורק נאנס ולא עשאה.

פנית הניבים והפתגמים
מומר לתאבון = מי ש'ממיר, מחליף את דעתו והשקפתו משום טובת הנאה.
דוגמה: חבְרֵי פְנִסֵת אֶחָדִים פָּרְשׁוּ מִמְּפִלְגָתָם וְהִצְטַרְפוּ לְרִשְׁמֵי הַחֲדָשָׁה, מִשׁוּם שְׂרָאשׁ הַרְשִׁימָה הַבְּטִיחַ לָהֶם טוֹבוֹת-הַנְּאֻה, כִּלְ אֶחָד מֵהֶם הָרִיחוּ "מִימָר לְתֵאבּוֹן".
מקור: פֶּאֶן בְּמוֹמָר אוֹכֵל נְבִלוֹת לְתֵאבּוֹן [עֲבוּדָה זָרָה (ניבונכוו)] [כ].

הסירו ממשול מדר עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל עיני קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות "מוציא" ובציעת הפת

א. יבצע ממקום שהפת נאפה יפה ביותר, ואם הפת נחרך קצת בעת האפייה מתחתיו, לא יחתוך מהחלק השרוף, אלא יחתוך מהחלק שנאפה יפה, כדי שהברכה תהיה על פת נאה. (ילקוט יוסף, חלק ג')

ב. יחתוך מעט מהלחם, ויתחיל לברך, ואחר סיום הברכה יפריד החתיכה לגמרי מהפת. אך בשבת ויום טוב, לא יחתוך כלל קודם הברכה. ומכל מקום אם שכח וחתך מעט מהפת בשבת ויום טוב, לא הפסיד על ידי זה מצוות לחם משנה, שכל שאוחז בפרוסה ושאר הככר עולה עמו הוי כשלים. (ואם אין לו לחם משנה בשבת, יבצע על פרוסה.) (ילקו"י שם עמוד קיב. ועיי' בהער.)

ג. לא יחתוך את הלחם בשעת הברכה עצמה, דלכתחלה אין לעסוק בשום דבר בעת שמברכים, אפילו תשמיש קל כזה. אולם מעיקר ההלכה כל הקפידא בזה היא בברכות דאורייתא, כמו ברכת המזון, או בתפלת שמונה עשרה, אבל בברכות דרבנן מעיקר הדין אין איסור להתעסק בתשמיש קל, אך בכל זאת ראוי ונכון להחמיר בזה גם בברכות דרבנן. (ילקוט יוסף, ח"ג עמוד קג בהערה.)

ד. אם יש לו פת שלם מצוה מן המובחר לבצוע עליו גם בימות החול. (ילקו"י שם עמ' קג בהערה.)

ה. יברך "המוציא לחם מן הארץ", ויתן ריוח בין לחם לבין "מן הארץ", ואם בירך מוציא לחם מן הארץ, יצא. (ילקוט יוסף, ח"ג דיני ברהמ"ז וברכות עמוד קג.)

ו. לכתחלה יברך במקום הסעודה, אך בדיעבד אם בירך על הלחם במקום אחד, וטעם מהלחם, וממשיך כסעודתו במקום אחר, אין בזה קפידא. (ילקו"י, ח"ג דיני ברהמ"ז)

ז. אחר שברך המוציא יאכל מיד, ולא ידבר בין הברכה לטעימה. ואם שח יחזור לברך, אלא אם כן דיבר מענין הסעודה, כגון אם ביקש שיביאו לו מלח כדי לטבל בו הפת, או ליפתן, וכדומה. אולם לכתחלה לא יפסיק לדבר גם מענין הסעודה. (ילקוט יוסף, דיני ברכות עמוד קד.)

ח. לא יתחיל לברך קודם שיתפוס בידיו את הלחם, וטוב שיתן ב' ידיו על הפת בשעה שמברך. ונהגו לטבל הפת במלח. (ילקוט יוסף, ח"ג דיני ברהמ"ז וברכות עמוד קו)

ט. מי שיש לו בתי ידים (כפפות) הנכון הוא להסירן בעת שמברך המוציא. אבל מי שיש לו גבס בכף ידו, מותר לו לבצוע על הפת, ואין צריך ליתן לאחד מבני הבית שיבצע על הלחם. (ילקוט יוסף, שבת כרך א' עמוד שי.)

י. לאחר שברך המוציא יאכל מיד, ולא יפסיק אפילו בשתיקה בין הברכה לטעימה. (שלכתחלה אין ראוי לשהות בכל ברכה בין ברכת המצוה לעשייתה, אפילו בשתיקה בעלמא, שיעורו כדי אמירת "שלוש עליך רבי). ולכן מה שיש נוהגים בשבת שאחר ברכת המוציא פורסים בסכין את כל הפת, להכינו לבציעה לכל המסובים, ורק אחר החיתוך טועמים מהלחם, אין נכון לנהוג כן לכתחלה, אלא מברך יטעם מעט, ואח"כ יחתוך לשאר המסובי.

יא. היו מסובין יחד, ונתכוונו לצאת ידי חובת ברכת המוציא בברכת הבוצע, אין לשומעים לענות "ברוך הוא וברוך שמו" אחר הזכרת ה'. וצריכים כל השומעים לשתוק עד שיטעמו מהפת, ולא יפסיקו בשיחה בין שמיעת הברכה לטעימה. ואם הבוצע טעם מהפת, והמסובים דיברו בין הטעימה לברכה, לא יחזרו לברך.

(הלכות מתוך ילקוט יוסף, קיצור שולחן ערוך, מפסקי מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל)

מכל מלמד" השכלתי

"שיבץ זית דך"

אמרו חז"ל (הוריות יג): 'כשם שהזית משכח לימוד של שבעים שנה, כך שמן זית משיב לימוד של שבעים שנה', ויש רמז לכך באותיותיהם:

זית - ר"ת זית ישכח תלמוד.

שמן - ר"ת שמן מחזיר נשכחות.

זית - ר"ת ז' פעמים ז' (דהיינו 70) שנות תורה.

"וסמכו אהרון ובניו..."

כתיבת שם 'אהרן' בכתיב מלא או חסר.

בכל מקום כתוב בתורה 'אהרן' חסר ו'. אמנם פעם אחת בתורה לפי המסורה כתוב 'אהרון' מלא, והוא בספוק "וסמכו אהרון ובניו..." וכן נמצא בספרי תורה ישנים כמו שהעיד ה"מנחת חינוך" (מצוה תרי"ג). שהרבה בעלי מסורת חולקים על זה, וכן נהגו הסופרים בזמננו לכתוב 'אהרן' חסר. וכתבו בעלי התוספות ("בידעת זקנים") מהמסורה "וסמכו אהרון ובניו..." אהרן מלא. למדו מזה שבשאר מקומות שמכו אהרן ובניו **בזה אחר זה**, אהרן ראשון ואח"כ בניו, אבל כאן שמכו **כולם יחד**, אהרון ובניו בפעם אחת, ולכן כתיב אהרון מלא. ובאמת זה פלא שחמשה אנשים ניחו שתי ידיהם על ראש האיל, ונמצאו שהיו עשר ידיים סומכות על ראש האיל. לכאורה אין מקום בראש האיל להניח עשר ידיים, ואין לסמוך ידיהם אחד על ידי השני שהרי זה חציצה, שצריך סמיכה על ראש האיל ממש, ואיך יעשו חמישה סמיכה בכל כוחם על האיל?

רבי חיים קנייבסקי שליט"א ביאר, שהבהמות היו אז חזקות יותר מהיום, לכן היה כח לאיל להחזיק סמיכת 5 כהנים בכל כוחם יחד. ולגבי כתיבת השם אהרן בניטי נשים, אם כתב אהרון מלא יש לסמוך בדיעבד, שבסר תורה ישנים מובא פעם אחת אהרון מלא.

גם לי מגיע להיות כהן... (מעשה מליצי)

מסופר על אחד שהגיע אל הרב וביקש: "רצוני להיות כהן!" הרב ניסה להסביר לו... אך בטרם הספיק להוציא מילה כבר הונחה על שולחנו חבילת שטרות מכובדת...

הרב הסביר לו שזה בלתי אפשרי "לקנות כהונה", אך הוא התעקש והעלה את הסכום ואף שילש אותו... אך הרב עמד בסרובו...

בצר לו פנה אל האחראי מטעם הקהילה הקונסרבטיבית. שם הוא התקבל בחמימות ומשאחד מהם זיהה את ה"פונטינצאל" האמירו במחיר. ומיודענו שנפשו חשקה להיות כהן, כתב המחאה לפקודת הקהילה בסכום של 7 אפסים... וברוב פאר והדר הוכתר מיודענו לכהן באופן רשמי ואף קיבל תעודה המעידה על כך...

לאחר הטקס פנה ראש הקהילה וביקש לדעת: "סלח לי מה נחוץ לך כל כך להיות כהן?"

השיב ה"כהן הטרני": "מה הפירוש למה?!"

אבא שלי היה כהן, גם סבא שלי היה כהן... למה שאני לא יהיה גם כהן...!!"

איך יודעים כמה שוקל הפיל הכי גדול של החאן?
יהודי מקיים מצוות כי כך ציווה הבורא. לפעמים אנו שואלים את עצמנו - מהי ההשפעה של המעשים הללו? עד כמה הם נחשבים?

אלא שאנו, קטני הדעת, איננו מסוגלים לאמוד את המשקל האמיתי של המעשים שלכאורה נראים קטנים. איננו מסוגלים להבין עד כמה נחשבים מצוות אלו בפני הבורא שציווה אותנו לקיים אותם.

לפנינו משל המוכיח את:

אלפי אנשים עמדו מודאגים מוחץ לארמונו של החאן. מאז שמצבו הבריאות של החאן הלך והתדרדר, כלל תושבי המדינה דאגו לשלומו וקיוו שיחזור לאיתנו במהרה. רטט של התרגשות עבר בין האנשים כאשר יצא למרפסת הארמון רופאו האישי של החאן.

"מצבו של החאן הולך ונהיה גרוע מיום ליום", הודה הרופא בשפל קול, "איננו מצליחים לייצב את מצבו והוא נעשה חלש יותר ויותר".

"העבירו בין חבריכם את ההודעה בשמו של החאן: מי יצליח לרפא את מחלתו, יעשיר אותו החאן בעושר גדול מאוד".

יומיים לאחר שהתפרסמה ההודעה של החאן, הגיע לארמון איש זקן וחכם שטען שיש ביכולתו לרפא את החאן בתוך שבוע ימים.

"אבל יש לי תנאי אחד", הודיע הזקן לאנשי הארמון, "אם אצליח לרפא את החאן, הוא יעניק לי זהב כמשקל הפיל הגדול ביותר שלו".

החאן הסכים לתנאי, ואכן בתוך שבוע מתחילת הטיפול עמד החאן על רגליו וחזר לאיתנו. הוא ביקש לגמול ביד רחבה לזקן החכם, אלא שכאן נוצרה גבעיה: על אלו מאזניים ישקלו את הפיל הגדול, כדי לדעת כמה זהב לתת לרופא הזקן?

לפי הוראת החאן חיפשו מאזניים גדולים מספיק בכל רחבי המדינה כדי שיוכלו להעלות עליהם את הפיל ואת הזהב. פרס מיוחד הובטח למי שיבנה את המאזניים, אבל כל היועצים והמהנדסים השונים לא הצליחו לבנות מאזניים שיתאימו עבור הזהב והפיל.

שבוע לאחר מכן, הופיע אדם פשוט בשערי הארמון וביקש להודיע לחאן שיש באפשרותו לשקול את הפיל והזהב ללא מאזניים. שומרי הארמון ביקשו לגרש מהמקום את האיש החצוף. "האנשים הכי חכמים במדינה לא הצליחו למצוא פתרון, איך אתה תצליח לשקול את הפיל ללא מאזניים?" כעסו השומרים וגירשו אותו מהמקום.

אלא שאז שמע החאן את הרעש מחצר הארמון וביקש ממפקד המשמר להסביר לו על מה המהומה. "סליחה, אדוני", אמר המפקד, "לא רצינו להטריד את מנוחתך. עומד שם בשער איש טיפש שטוען שהוא לבדו, ללא מאזניים, יודע לשקול את הפיל ולחשב כמה זהב יש לתת לרופא הזקן".

החאן ציווה להחזיר את האיש וקיבל אותו בסבר פנים יפות. "שלום לך, האם אתה האיש שטוען שתוכל לשקול את הפיל ללא מאזניים? כיצד תוכל לעשות זאת?", שאל החאן.

"אני אחראי על המעבורת", אמר האיש, "יש לי סירה גדולה שבה אני מעביר אנשים וסחורות מצד אחד של הנהר לצדו השני, וכך אני מתפרנס. אם

ירשה לי החאן, אוכל להראות לו בקלות כיצד אני שוקל את הפיל ומחשב בדיוק מהי כמות הזהב השווה למשקלו".

"אדוני, אינני מאמין שאדם יוכל לעשות זאת לבדו", הגיב יועצו של החאן שנכח במקום. "קרוב לוודאי ששקר בפיו של האיש. אין סיכוי שאדם פשוט שכזה יוכל לאמוד במדויק את משקלו האמיתי של הפיל הגדול".

החאן הביט בשאלה לעברו של איש המעבורת, הלה השפיל את עיניו במבוכה ואמר: "אדוני החאן, לא הגעתי לכאן על מנת להטעות אותך חלילה, אם הייתי סבור לרגע שטעות בידי לא הייתי מטריח את עצמי להגיע עד לארמון".

"האם הינך מבין בפזיקה או במתמטיקה?" התפרץ יועצו של החאן, "כיצד תוכל לטעון שכל חכמי הארמון הינם בורים גמורים שאינם מבינים דבר וחצי דבר לגבי אומדן המשקל?".

"לא אמרתי זאת מעולם", ציין איש המעבורת בשפל קול. הוא חשש מהעימות שנקלע אליו שלא ברצונו, "אבל דבר אחד אני כן יודע היטב, לא צריך להיות חכם או גאון כדי לאמוד את המשקל המדויק, חובת ההוכחה עלי ואוכל להוכיח זאת בקלות".

"חוצפה", עיניו של היועץ רשפו אש, אבל החאן היסה את יועצו ושאל: "מה דרוש לך כדי לבצע את משימתך?".

"איני צריך מאומה, אדוני", השיב איש המעבורת, "רק תצווה על אנשיך להביא את הפיל לחוף הנהר, היכן שעוגנת המעבורת שלי, ואז תוכל לראות בעצמך כיצד אני עושה זאת".

החאן ציווה להביא את הפיל לחוף הנהר ויצא בעצמו בליווי כל יועציו לראות כיצד שוקל איש המעבורת את הפיל.

לאחר שעלה הפיל על המעבורת, משקלו הגדול גרם למעבורת לשקוע במים כמעט עד שולי הדופן.

אז לקח איש המעבורת גיר וסימן את גובה מפלס המים, לאחר מכן ביקש האיש להוריד את הפיל בחזרה אל החוף ואמר לחאן: "כעת תצווה על אנשיך למלא את המעבורת שלי בזהב, עד שהיא תשקע במים עד המקום המסומן".

כל הנוכחים הופתעו מתבונתו של איש המעבורת הפשוט. החאן הביט בזלזול ביועצו שדחה בתחילה את דבריו של איש המעבורת וציווה להעביר אותו ממשרתו ולמנות במקומו את איש המעבורת הפשוט.

"לפעמים גם דבר קטן שעושה איש פשוט, יכול להיחשב כדבר גדול".

"חכמתו של איש המעבורת, גרמה לי לעמוד בהתחייבותי לרופא הזקן ולשמור על כבודי כמלך", הסביר החאן ליועציו.

על אתר הוזמן למקום הרופא הזקן שקיבל את שכרו כפי שהובטח לו מלכתחילה והחאן עזב את המקום, שמח שהצליח לשמור על כבודו.

(הרב צבי נקר)

מדוע אדר א' ואדר ב' ומתי השנה מעוברת?
 מזל חודש אדר הוא דגים, בלשון רבים, רמו לאדר א' ולאדר ב', בניגוד למזלות כל החודשים שנקראו בלשון יחיד. ניתן לעבר רק את חודש אדר כדברי הפסוק (אסתר ג', י"ג): "לחודש שנים עשר, הוא חודש אדר" - אם נעבר את חודש חשוון או כל חודש אחר, יצא חודש אדר-החודש השלוש עשרה.
 הנס של פורים אירע באדר ראשון. ברם, בשנה מעוברת אנו חוגגים את יום הפורים באדר שני כדי לסמוך גאולה לגאולה - את גאולת פורים לגאולת פסח.
 כל המצוות כגון: קריאת המגילה, מתנות לאביונים ועוד, מקיימים באדר שני.
 שנת חמה היא בת 365 יום, ואילו שנת לבנה מונה 354 ימים בלבד. אם כן, בכל שנה מצטרפים לפיגור 11 יום נוספים, וההפרש הולך וגדל. כעבור מספר שנים יהיה חג הפסח באמצע החורף, אחר כך בסתיו וכו'. הדבר לא ייתכן. השנים המעוברות נקבעו בתוך המחזור בסדר דלקמן: השלישית, הששית, השמינית, האחת עשרה, הארבע עשרה, השבע עשרה והתשע עשרה. בשנים הללו יש שני חודשי אדר-אדר ראשון ואדר שני.

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

חינוך לחסד

נציין מספר נקודות שכדאי לשים לב אליהן:

א. הכרה - חשוב להראות לילד שאנו מעריכים את מה שהוא עשה, ושאלו יודעים שהוא עשה מעבר לתפקידו הקבוע. לא לתת לו הרגשה שהוא ממילא חייב היה לבצע לדוגמה, כשילד מפתיע ורוחץ את כל הכלים של שבת, על אף שאין זה מתפקידו, יש להגיב בהתפעלות על ההפתעה, ולא לתת לו תחושה שהוא מילא את חובתו ולא יותר.
ב. התחשבות והערכה - ילד העוזר בתקופת עמוסה כתקופת מבחנים או מושיט יד תוך ויתור על חוויות חברתיות, יזכה להערכה מיוחדת יותר מילד שעוזר ביום רגיל. כשאנחנו שמים לב גם להקרבה שמסביב ומעריכים אותה, ואנחנו מייקרים בכך את המעשה ומדורבנים את הילד להמשיך בדרך זו.
 כהורים, עלינו לשדר שמחה בעת ביצוע תפקידיו. האב יציין בסיפוק מאמץ מיוחד שהשקיע בתיקון רהיט שעמד להתפרק, האם תציין בשמחה הכנת מטעמים לכבוד החג. ילדים מתרגמים זאת מיידית לחלקים שלהם ומפרשים עשייה למען הזולת כזכות ושמחה.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 שיעור ויקרא על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלם"

פרכות ואיחולים

רוז ומיתר יצחק-פור להולדת הבת-מאיר יה"ר שתגדל כאימתנו שרה רבקה רחל ולא, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה ונחת ושלווה **לדני ותמי יצחק-פור לאהוד ורויטל אידן** ירוו נחת מיוצאי חלציהם

פרכה והלכה

רחל סבג הקב"ה ישלח לה רפואה שלימה ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות ותרוח נחת מכל יוצאי חלציה ורפואה שלימה **לאברהם בן מסיו-אשר ולאריק בן אילן וחווה** ולמשפחת צענני

פרכות ואיחולים

אריאל ואושרית-דליה זצ"ל להולדת הבת יה"ר שתגדל כאימתנו שרה רבקה רחל ולא, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה ונחת ושלווה **למרדכי ומלכה ירמיהו ולשושנה צענני**

כל הישועות והברכות

כ"פה אדרי הי"ו שתרמה לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדה, לרפואתה והצלחת כל משפחתה שיתברכו בכל מילי מייטב ויתגשמו משאלות לטובה באושר ובפרנסה טובה לשנים רבות וטובות נחת ושלווה להבדיל לעילוי נשמת **מרים בן-אבו בת תמו ז"ל**

פרכות ואיחולים

אדיר וחן יצחק-פור להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח יתברך בכל מילי דמיטב וברכה ונחת ושלווה **גבריאל והבה יצחק-פור ולשרה רחמים** ירוו נחת מיוצאי חלציהם

פרכות ואיחולים

רפואה שלימה רבקה מירנו בת שרה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרניב אבריה ושס"ה גדיה. שתחזור במהרה לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות וטובות **עם בעלה יצחק**

פרכות ואיחולים

זרב והדס הכ"י להולדת הבת-גפן יה"ר שתגדל כאימתנו שרה רבקה רחל ולא, תזכו לחופתה ותצליח בכל דרכיה ומעשיה וברכה ונחת ושלווה **לדני ותמי יצחק-פור לאבי ויפית צענני** ירוו נחת מיוצאי חלציהם

פרכות ואיחולים

לעילוי נשמת **שושנה רז"ל** בת מרים ז"ל **דוד בן מרים ז"ל** דבורה בת רחל ז"ל **חנה** בת גולייט ז"ל **יעקב** בן חוה ז"ל **שרלי** בן נזירה ז"ל **אלו** בת נזירה ז"ל שימליצו טוב בעד כל משפחתם

פרכות ואיחולים

לע"נ הצנוע והענו **שמואל מוסאי** בן דניאל ורבקה ז"ל טו' אדר פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו לע"נ הצנועה והענוה **זהבה אלביליה** בת בודה ז"ל השבוע פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

פרכה והלכה

לירידנו מזכה הרבים **אליעזר ואליזויר ורחקאל** שיתברכו ברפואה שלימה ובכל מילי מייטב ברוחניות ובגשמיות באושר ופרנסה טובה ויתגשמו משאלות ליבם לטובה וזיווגים הוגנים לילדיהם

פרכה והלכה

רפואה שלימה **מיכל מוסאי** בת ציונה הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרניב אבריה ושס"ה גדיה. שתחזור במהרה לאיתנה הראשון ותזכה לשנים רבות טובות ונעימות

פרכה והלכה

למשפחת דבש היקרה צוות העלון "אברהם יגל" משתתף בצערכם בפטירת האב הצנוע והענו **כוחס דבש** בן מיליה ז"ל מן השמיים תנחמו ושלאת תדעו עוד צער. שימליץ טוב בעד רעייתו, ילדיו וכל משפחתו

פרכה והלכה

לעילוי נשמת **שושנה רז"ל** בת מרים ז"ל **דוד בן מרים ז"ל** דבורה בת רחל ז"ל **חנה** בת גולייט ז"ל **יעקב** בן חוה ז"ל **שרלי** בן נזירה ז"ל **אלו** בת נזירה ז"ל שימליצו טוב בעד כל משפחתם

פרכה והלכה

לע"נ הצנוע והענו **שמואל מוסאי** בן דניאל ורבקה ז"ל טו' אדר פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו לע"נ הצנועה והענוה **זהבה אלביליה** בת בודה ז"ל השבוע פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

שבת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג' רפאל בן מרים הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיית הי"ו מאיר חסן בן מסעודה הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרוני בת גוהר מנב"ת נהיית ישראלית בת שרה מנב"ת ריחן-רחל בת גיראן מנב"ת	אברהם יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרוני בן ביבי הי"ו רחמים עמרני בן רבקה הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת חנה דויד בת שרה מנב"ת לדני מוסאי בת חנה מנב"ת ידיה הרני בת שרה מנב"ת דליה נסימי בת גוירג'ה מנב"ת חודיה חיה בת אסתר מנב"ת חן-חיה בת חנה מנב"ת	לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה זבולון יצחק בן שמחה ז"ל רפאל אלביליה בן שמחה ז"ל שלמה בוצני בן זהרי ז"ל אברהם מסעוד לוי בן חיים ז"ל מימון קקון בן פריחה ז"ל ויחיא אבירג'ל בן סעדה-שושנה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וולכה ז"ל	עליזא דווח בן אריאל-מזל ז"ל נסים נסימי בן פרי יצחק ז"ל אליעזר כהן בן לאה ז"ל פורטונה אוזן בת חנוה ושושן ז"ל ציונה לוי בת שרה ז"ל ניצה גואטה בת לידיה ז"ל עליזה יצחק בת שרה ז"ל אסתר (גוהר) רחמני בן עזיזה ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחור
---	--	--	--